

Magamról

Kalafszky Adriána szoprán énekesnő, művésztanár vagyok. Nagyon nehéz családi körülmények között nőttem fel nővéremmel, 5 éves voltam, amikor a szüleim elváltak. Édesanyámnak ítélte a bíróság, aki lemondott szülői felügyeleti jogáról, így édesapám új családjához kerültünk, ahol mostohaanyám rendszeresen testileg és lelkileg is bántalmazott, pusztán kegyetlenségből éheztetett bennünket. Édesapám tudott erről, de nem tett semmit ellene, ő sokszor a lakásba bezárva tartott bennünket. 10 éves voltam, amikor bekerültem a Magyar Rádió Gyermekkórusába. Az éneklés szeretete kisgyerekkorom óta kapaszkodót nyújtott számomra, úgy éreztem, a zene egy másik világba repít, ahol a bántalmazás és a nélkülözés megszűnik. Zenei tehetségemet már a Gyermekkórusban felfedezték a karnagyok, Thész Gabriella és Nemes László Norbert, így hamar szóló feladatokkal bíztak meg. Az éneklés mellett fuvolázni tanultam, amit 8 éven át, egészen 18 éves koromig folytattam.

A folyamatos veszekedések, bántalmazások miatti rendőrségi ügyek oda vezettek, hogy 2002. január 4-én először átmeneti gondoskodásba, majd pár hónap múlva a Kaffka Margit Gyermekotthonba állami gondoskodásba kerültünk a nővéremmel. 14 éves voltam ekkor, éppen a gimnáziumi felvételi előtt álltam. Életem során folyamatosan nehezített pályán kellett helyt állnom és bizonyítanom a rátermettséget. A Városmajori Gimnázium ének szakára felvételt nyertem, itt a Gyermekkórus után a Gráf Zsuzsa vezette Angelica Leánykar tagja és szólistája lettem. Ekkor döntöttem el végleg, hogy operaénekesnő leszek. A Gyermekotthonba való bekerülésem pozitívuma volt, hogy a fejlődésemre káros környezetből kiemeltek, ám az intézetben a lányok nem tudtak elfogadni engem és a nővéremet. Nem értették, hogy miért tanulunk, gyakorolunk, kigúnyoltak, minden éjszaka bedrogozva cirkuszoltak, késsel fenyegettek, nem tudtunk pihenni, így jártunk iskolába és teljesítettünk 11 éven keresztül. Nevelőim sem igazán értették, hogy mit jelent, mivel jár a zenei pálya és milyen fegyelem, elköteleződés, szorgalom és kitartás kell a gyakorláshoz.

Az énektanáraink biztatásán kívül soha semmilyen támogatást nem kaptam, a belső erőm, eltökéltségem és persze rengeteg áldozat árán dolgoztam tovább az álom megvalósításáért. A mutálásom után, 17 évesen kezdtem el járni Schultz Katalinhoz a Járdányi Pál Zeneiskola magánének szakára. Ez a találkozás rengeteg erőt adott nekem, hogy ne adjam fel a legnehezebb időszakokban sem. Kati indított el és bátorított az első szárnypróbálgatásaimban, ő készítette fel az egyetemi felvételre. A kitűnő érettségi után elvégeztem szolfézs szakon a Bartók Konzi 3 éves OKJ képzését, szintén kiváló eredménnyel, majd felvettek a győri Széchenyi István Egyetem Varga Tibor Zeneművészeti Intézetébe klasszikus ének szakra (2009-2012). Markovics Erika, Alszászy Gábor, Gábor József és Arnóth Balázs tanítványaként megszereztem a BA diplomát, majd a budapesti Zeneakadémián Nádor Magda osztályában folytattam a tanulmányaimat oratórium- és dalének művész szakon (2012-2014). A Gyermekotthonban megszűnt az utógondozói ellátásom, mivel betöltöttem 25. életévemet. A Zeneakadémia utolsó évét már úgy végeztem, hogy az addigi támogatás (lakhatás, étkezés) hirtelen megszűnt. Semmim sem volt, úgy éreztem, hogy kicsúszik a talaj a lábam alól, nem volt hol laknom. A Zeneakadémia kollégiumába beköltözhettem, de kénytelen voltam alkalmi munkákból (hajnalban takarítani jártam, napközben az egyetemre) megkeresnem a túlélésemhez szükséges pénzt. Szüleim anyagi támogatására sem akkor, sem azóta semmikor nem számíthattam. Mindezen körülmények mellett a Zeneakadémián kitüntetéses mesterdiplomát szereztem.

Zeneakadémiai tanulmányaim alatt kétszer is részt vettem a Régi Zenei Napokon Fertődön, a világhírű Nancy Argenta mesterkurzusán. Az ő bátorításának köszönhetően körvonalazódott bennem, hogy a barokk zene felé induljak el, hiszen akkoriban ez a stílus állt a legközelebb a személyiségemhez, a vokális adottságaimhoz. A diploma után Vashegyi Györgyhez is elmentem meghallgatásra, aki tovább biztatott a törekvéseimben és az azóta is tartó közös munka is ekkor kezdődött el számomra a Purcell Kórusral és az Orfeo Zenekarral.

Sikeresen felvételiztem a híres lipcsei Hochschule für Musik und Theater Felix Mendelssohn-Bartholdy régi zene tanszékére, historikus ének szakra. Lipcsében nagyon alapos és átfogó képzésben volt részem, kinyílt számomra a világ. Megismerkedtem a középkori zenével, Hildegard von Bingen zenéjében a Hildegard-specialista Maria Jonas (Köln) kurzusán mélyedtem el. A középkori, reneszánsz, korabarokk és érett barokk, sőt még Mozart és Schubert zenéjére is kiterjedt a képzés. A vokális és instrumentális zenéről írt traktátusokat, énekmetodikai könyveket, a reneszánsz és barokk gesztika forrásanyagát is módomban volt tanulmányozni. A barokk gesztika nagyon nagy hatással volt rám, egyik diplomahangversenyem és szakdolgozatom is ezt a csodálatos színpadi mozgásnyelvet helyezte a középpontba. Az olasz, német és francia nyelv mellett tanultam óolaszt, ófranciát és óangolt. Énekeltem a Bachfesten a Michaeliskirche-ben, Gotthold Schwartz, a csodálatos basszista és Thomaskantor keze alatt a Tamás-templomban. A Bach Múzeumban a Kávészobában Liesgen szerepét énekelhettem a rendkívül népszerű Múzeumok Éjszakájának keretén belül, az Alte Musik Festen pedig John Blow: Vénusz és Adonisz című masque-jában én alakítottam Vénuszt egy teljesen historikus jelmezzel, díszlettel, tánccal, zenekarral, barokk gesztikával és autentikus óangol kiejtéssel fémjelzett előadásban. Csémbalóhangolás és karbantartás, improvizáció és lejegyzéstan kurzusokat is hallgattam. Improvizáció órán megismerkedtem a diminuációkkal és a diminuálás művészetével, lejegyzéstanon pedig a reneszánsz kódexek különböző menzúráinak lejegyzésével és megfejtésével ismerkedtem meg, melynek későbbi kottaszerkesztési munkáim során - Vashegyi György megbízásából - nagyon nagy hasznát vettem. Lipcsei tartózkodásom alatt folyamatosan énekeltem a Vashegyi György vezette együttesekkel Magyarországon és külföldön egyaránt: Purcell: Tündérkirálynőben, Buxtehude: Memba Jesu nostriban, Johann Christoph Bach: Meine Freundin, du bist schön-ben, Bach kantáták szólistájaként. A 2017 januárjában rögzített Francesco Bartolomeo Conti: Missa Sancti Pauli című mise lemezfelvételén én énekeltem a szoprán szólót. A lemez 2019-ben jelent meg a Glossa kiadónál és elnyerte a Diapason d'Or Découverte díjat.

A Lipcsében megszerzett tudásomat mindig is szerettem volna itthon is megmutatni, kamatoztatni, hiszen Magyarországon nincsen régi zenei képzés. Saját együttesemmel, az Ariadné Consorttal az angol consort-zenét népszerűsítő koncerteket szerveztünk. Egy ilyen alkalommal hallott volt Zeneakadémiai tanárom, Dukay Barnabás és annyira megtetszett neki a hangom és a három viola da gamba együtthangzása, hogy erre a felállásra komponált számomra két motettát. A darabok ősbemutatója 2017-ben, a CAFe Budapest Kortárs Művészeti fesztiválon volt a Petőfi Irodalmi Múzeumban.

A Szokos Augustin vezette, fiatal régizeneszekből álló Budapest Bach Consorttal rendszeresen ritkaságokat felvonultató programokat állítottunk össze. Ezek közül legkedvesebb emlékem az MTA Zenetudományi Intézetében 2016-ban adott francia kantátás estünk, ahol korabeli jelmezben, barokk gesztikával adtam elő a műveket. 2017-ben elnyertem a Fischer Annie ösztöndíjat, ami további lehetőséget adott arra, hogy itthon is népszerűsítsem a régizenei előadásmódról tanultakat. A Szegedi Szimfonikus Zenekarral, Gyüdi Sándor vezényletével Bach Mennybemeneteli és Húsvéti oratóriumának szólistájaként léphettem fel, Győrben az Orgonapont sorozatban Soós Gábor orgonaművésszel barokk estet adtunk, a Petőfi Irodalmi Múzeumban pedig önálló bemutatkozó estem volt Orbán Kornélia hárfaművésszel. Saját ötletű

koncertemet - mely az emberi élet hajóút szimbólumként való megjelenését mutatta be két Vivaldi és egy Bach művön keresztül - is az ösztöndíj keretében valósítottam meg.

Lipcsei tanulmányaimmal párhuzamosan elvégeztem a Zeneakadémia kiegészítő, egy éves művésztanári szakát, ahol szintén a külföldön szerzett tudásomat igyekeztem átadni a növendékeknek. A Bartók Konziban Szabó Magdolna volt a gyakorlatvezető tanárom, aki rendkívül nyitott és érdeklődő volt a historikus előadasmód iránt, így szaktársaimnak előadást is tartottam, portfóliómban pedig egy összehasonlító tanulmányt írtam egy 17. századi francia, egy 18. századi olasz és egy 19. századi magyar énekiskoláról, mely az első magyar nyelven kiadott énekmethodikai traktátus. Dolgozatomban azt kutattam, hogyan változott a tanáriideál az évszázadok során, különböző nyelvterületeken.

Lipcsében 2017 novemberében volt az utolsó vizsgakoncertem, 2018 januárjában pedig eljutottam a kanadai Victoriába Nancy Argentához az NKA ösztöndíjának segítségével. Csodálatos 3 és fél hónapot töltöttem ott, az opera stúdió keretén belül a lenyűgöző Glynis Leyshon rendezőnővel dolgozhattam együtt Mozart: Così fan tutte című operáján, amelyben Despina szerepét énekeltem. Felléptem a Pacific Baroque Festival-on Marc Destrubé-vel és a Victoria Baroque Players szólistájaként.

Kanadából való hazatérésem után Kaposy Margit lett a mesterem, aki rengeteg szép feladatra készített fel. Tovább folytattam a munkát Vashegyi Györggyel, akinek révén együtt dolgozhattam Benoit Dratwickivel, a Versailles-i Barokk Központ vezetőjével francia barokk operaáriák interpretációján. Montéclair: Jephté-jében Polümnia kisebb szerepét énekeltem, ez a lemez most jelent meg az elmúlt hetekben. A Müpában megrendezett Rameau Gálán francia barokk opera hősnők bőrébe bújhattam, majd Boismortier: Ámor utazásai című operájában Zéphyre szerepét énekeltem a hernei Régi Zenei Napok fesztivál zárókoncertjén. A Zeneakadémián Purcell: Dido és Aeneas című operájában Belinda és az Első Boszorkány szerepében hallhatott a közönség.

Klasszikus zenei koncertjeim mellett 2019-ben az Opus Jazz Klubban debütáltam Grencsó István, Dukay Barnabás és Kovács Tickmayer István partnereként. Szabad improvizációs free jazz lemezünk felvétele ez év februárjában volt.

Tanárként 2016 óta tevékenykedem, ekkor alakult meg a Csányi Alapítvány hátrányos helyzetű, tehetséges fiataljaiból álló Kamarazenekar. A gyerekekkel önkéntesként kezdtem meg a munkát, havonta egy hétvégét töltünk az Alapítvány Közösségi Házában Pécsen. A zenekar főleg az általam készített klasszikus zenei átiratokat játssza, de tanítok nekik improvizációt, szabad zenélést is, emellett közösségi programokon veszünk részt. Minden évben egy hetet töltünk Sarlópusztán az Alapítvány Összművészeti táborában, ahol minden nap intenzíven foglalkozunk a következő évad darabjaival. A táborban a gyerekeknek lehetőségük van igazi összművészeti produkciókat létrehozni, 2019 nyarán a Dráma szekció előadásához szolgáltattuk a zenét, amelyet a gyerekek improvizáltak bizonyos irányvonalak mentén. Ezenél a gyerekeknél kiemelten fontos, hogy a klasszikus zenét kontextusba tudják helyezni, hiszen a családban senki nem hallgat komolyzenét és a gyerekek nem jutnak el hangversenyekre sem, pedig a visszacsatolás szempontjából ez nagyon fontos lenne. A nyári táborban együtt megtanultuk Monteverdi Orfeo-jának Prológusát, majd a Müpában a Budapesti Fesztiválzenekar előadásában (melyben én fellépőként vettem részt) átélhették, milyen az, amikor Budapest egyik legjobb koncerttermében "hallják viszont" az ismert zenét. Kiemelten fontosak ezek az élmények, óriási fogódzót jelentenek ezeknek a hátrányos helyzetű gyerekeknek. Aki nem ment keresztül hasonló nehézségeken, nehezen érti meg, mennyi erőt, kitartást és áldozatot kíván meg az életben az előrejutás egy olyan gyereknek, aki szülei hibájából óriási hátránnyal indul az életben. Hiszem, hogy a zene gyógyító hatása feledteti ezekkel a gyerekekkel azokat a

nehézségeket, amelyekkel szembesülniük kell nap mint nap, a Kamarazenekarban elsajátított készségek pedig akkor is hasznukra válnak, ha nem lesz belőlük hivatásos zenész. Mivel én a saját életemben tapasztaltam a zene ilyenfajta felhúzó és felszabadító erejét, úgy érzem, hitelesen tudom ezeket az értékeket a gyerekek felé közvetíteni és pozitív példával remélem, hogy segítséget tudok nyújtani nekik abban, hogy kibontakozhassanak és teljes értékű felnőtt emberként állják majd meg helyüket az életben.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a zene eljuthasson minél szélesebb rétegekhez, olyan körülmények között élő hátrányos helyzetű gyerekekhez, amilyen én és a nővérem voltunk. Ő szintén a Gyermekkórus tagja volt, fuvolázott és hárfázott, de nem lett belőle hivatásos zenész. Diplomás bölcsész, az angol, a japán és a tanár szakot is elvégezte, jelenleg egy magánóvoda igazgató helyettese Budapesten. Elmondhatatlan, hogy mennyi erőfeszítésbe kerül akár mélyszegénységből, vagy bántalmazó környezetből a társadalom teljes értékű tagjává válni. A bizonyíték erre az, hogy nagyon kevés hátrányos helyzetű gyermeknek sikerül kitörnie, diplomát szereznie. Művésszé válni pedig talán az egyik legnehezebb az ilyen háttérből jövő fiataloknak, hiszen mi a személyiségünkkel dolgozunk, ahogy Szabó Magdolna volt gyakorlatvezető tanárom mondta, "a hang a lélek tükre". Minden áldott nap meg kell küzdeni azzal, hogy az ember teljesen egyedül van és csak magára számíthat, hogy azok az emberek, a szülei, a rokonai, akiknek szeretni, óvni és védelmezni kellene egy kisgyereket, éppen azok ártanak neki! Ezt a traumát soha nem felejtí el az, aki átélte, de az én célom az, hogy a saját példámon keresztül reményt nyújtsak ezeknek a gyerekeknek.

2019 nyarára meghívást kaptam a csíksomlyói Régizene Laboratóriumra barokk ének kurzust tartani. Csodálatos élmény volt rengeteg érdeklődő és tehetséges emberrel dolgozni, megtapasztalni azt a feltétlen bizalmat, ami az erdélyi tanítványokból áradt felém. Tanártársaimmal nagy sikerű koncertet is adtunk a csíksomlyói Kegyetemplomban, reméljük, lesz anyagi támogatás, hogy jövőre is sor kerülhessen erre a mesterkurzusra és fesztiválra.

2019 óta Dinyés Soma hívására a Magyar Rádió Gyermekkórusának hangképzőjeként dolgozom. Ehhez a munkához azért kötődöm annyira, mert én magam is ennek a kórusnak a tagjaként cseperedtem fel, a zenei tudásomat itt helyezték szilárd alapokra. Rendszeresen fellépek a Magyar Rádió Zenei Együtteseivel is szólistaként, legközelebb Monteverdi Vespro alla Beata Vergine című művében a Vigadóban.

Úgy gondolom, hogy történetemből kiderül, mennyi elszántság, tudásszomj, akarat, belső erő lakozik bennem, amely nélkül soha nem tudtam volna elérni az álmomat, hogy énekművész legyek. Mindazonáltal a gyerekkori és fiatal felnőttkori hátrányos helyzetemből fakadó támogatás hiányának hatása sajnos továbbra is jelen van az életemben. Történetem egyik tanulsága, hogy lelki értelemben mindig voltak olyan tanárain, mentoraim, akik segítettek abban, hogy művészként kibontakozhassak, Schultz Katalinnal kezdve, Nancy Argentán át Kolonits Klárával zárva a sort, akit megkértem, hogy e pályázat mentoraként segítse munkámat. A másik összetevő pedig az anyagi segítség, ami nélkül nem tudtam volna 4 diplomát szerezni, Lipcsében posztgraduális képzést folytatni és Kanadában opera stúdiót végezni. Az MMA művészeti ösztöndíja megadná számomra mind a mentori, mind az anyagi támogatást további céljaim eléréséhez. Én biztos, hogy minden erőmet és tehetségemet bevetve fogok dolgozni, ahogy eddig is.